

Margrethe Vestager (RV):

Det sidste afspejler, at når vi taler om tillidsreform og det at have tillid til, at den enkelte handler ud fra sit menneskelige engagement og sit faglige skøn, så gælder det også inden for Det Radikale Venstre. For de regionspolitikere, som er folkevalgt, har et ansvar, og det bærer de; de er ikke under nogen instruktion fra Christiansborg. Det overrasker mig lidt, hvis det er sådan i Venstre, men det vil sådan set ikke være særlig mærkeligt, for det minder os om den måde, hvorpå man lægger en styring ned over både regioner og kommuner, og det har vi et helt forskelligt syn på, kan jeg se på fru Sophie Løhdes hovedrysten; det ser vi meget, meget forskelligt på.

Men jeg har den oplevelse, at når regionspolitikere tilrettelægger en kapacitet, så gør de det inden for den faste ramme, som regeringen har udstukket. De kan ikke tage nye initiativer, de kan ikke selv finansiere det, de står for, og med hensyn til enkeltområder har de en forpligtelse til at sikre kvaliteten i behandlingen. Og hvis man vil det – sikre kvaliteten i behandlingen – skal man også sørge for, at der sker en udbygning af det offentlige tilbud.

Jeg er fuld af respekt, hvis fru Sophie Løhde kan garantere for kvaliteten af de private tilbud på området for spiseforstyrrelser. Jeg skal sige, at jeg har en opfattelse af, at det er meget, meget forskelligartet, hvad der er dér, og at man efterlader folk fuldstændig uden sikkerhed for, at der egentlig bliver taget hånd om dem, hvis man bare sender dem ud på det private marked, fordi man ikke har den intention at sørge for, at det offentlige sygehusvæsen faktisk har et tilbud – for det mener jeg er forpligtelsen i det offentlige sygehusvæsen.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Erling Bonnesen (V):

Jo tak. På den her tid af året er der jo rigtig mange borgere, der går ind og tjekker deres eget personlige budgetskema for at sikre, at det nu også hænger sammen, og specielt i de her tider med finanskrisen osv. falder blikket jo meget naturligt hurtigt på: Hvor meget skal man nu betale i skat, og hvordan går udviklingen med det? Så er der rigtig mange borgere, der tænker: Vi har hel-

digvis en VK-regering, der sikrer skattestoppet. Og så falder der ro over det igen.

Men der er så nogle borgere, der også lige kommer til at tænke på, at der var noget med en skattepakke: Hvordan er det nu lige, og hvordan kommer det så til at påvirke mig? Der er der to halvdele i det, og den ene er jo, at man lader skatten falde for den del, der har med arbejde at gøre, så det er en skattesænkning, og den er så finansieret via energiafgifterne og via arbejdsmarkedsfondene. Den ene halvdel er gennemført, den med at stramme op og kradse ind i forhold til energiafgifter og arbejdsmarkedsfonde, og så mangler der den anden halvdel, som kommer nu, nemlig den med at sænke skatten på arbejde.

Der kan vi jo så høre – og det er så det, der bekymrer mange borgere lige nu – at hvis det bliver, som venstrefløjen gerne vil have det, så skal den del ikke gennemføres. Man kalder det så godt nok at tilbagerulle skattelettelsen.

Men når man prøver at lægge de to ting sammen, er den radikale ordfører så enig i, at det, hvis det skulle gå sådan, som venstrefløjen gerne vil have det, så vil det ende i en nettostigning af skatten for borgeren?

Kl. 19:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:15

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo altid lidt træls, hvis vi sådan skal forklare hinanden forudsætningerne, men sådan som jeg ser den samlede pakke, er det jo egentlige skattelettelser, som regeringen har lavet; det er ikke skatteomlægninger, de er ikke finansierede.

Det, som må gøre det meget komplekst for borgerne at finde ud af, hvad de egentlig har til rådighed næste år, er jo ikke kun, at olieprisen stiger og varmeregningen går op, at fødevarerpriserne stiger, og at der er en usikkerhed ved, hvad der sker, hvis man skal omlægge lån og renten stiger, bl.a. fordi vi stadig væk har et rentespænd på grund af vores manglende medlemskab af ØMU'en. Det er jo også, at der er usikkerhed om, om man skal til at indbetale til SP-ordningen.

Så vidt jeg har forstået, fastholder regeringen sit synspunkt om, at det skal man; den skal nu genindføres. Der er bare ikke flertal i Folketinget for det. Jeg synes egentlig, det må skabe en noget større usikkerhed hos borgerne, at den regering, som regerer på basis af et flertal, som man i